

РЕШЕНИЕ

№ 258

гр. София, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
Петър Гунчев

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
в присъствието на прокурора Апелативна прокуратура - София Ол. Ив. Д.
като разгледа докладваното от Маргаритка Шербанова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221000600341 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК и се разглежда за втори пореден път от състав на Софийския апелативен съд.

-

С присъда № 260018 от 05.10.2020 год. по НОХД № 1432/2020 г., Софийският Градски съд, НО, 13-ти състав е признал подсъдимите:

1. С. В. С., българин, български гражданин, със средно образование, женен, неосъждан, ЕГН *****, работи като, **** в „ПП“-СДВР, с адрес: гр.***, район ***, ул. „****“, № *** за ВИНОВЕН в това, че:

На 24.06.2019г., в часовия интервал 13:37 часа – 13:57 часа, в град София, в непосредствена близост до кръстовището при Орлов мост, образувано от булевардите „Цариградско шосе“, „Цар Освободител“ и „Евлоги и Христо Георгиеви“, в качеството си на длъжностно лице - *** (младши инспектор) в група „03“, на сектор „02“, към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, приел от Х. Д. Г. дар - парична сума в размер на 20.00 (двадесет) лева, за да не извърши действия по служба, нормативно установени в

Инструкция № 81213-749/20.10.2014г. - „За реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение издадена от министъра на вътрешните работи, обн. ДВ, бр. 90/31.10.2014 г., изм. и доп. бр. 104/29.12.2017г. (наричана по-надолу за кратко Инструкцията), а именно:

за да не докладва в Оперативно-дежурния център на СДВР или в Оперативно-дежурната част на отдел „Пътна полиция“, при СДВР, съгласно разпоредбата на чл.53, ал.1, т.1 от Инструкцията, за констатирано нарушение на чл.6, т.1 от Закона за движение по пътищата „Участниците в движението: т.1 съобразяват своето поведение с пътните знаци извършено от Х.Г. при управление на лек автомобил, марка „Кадилак“, модел „Ескалейд“, с рег. № *** и

за да не отрази в писмен документ - ежедневна форма на отчет, съставян/а/ по реда на чл.75, ал.2, т.1, вр. ал.1 от Инструкцията, за осъществените действия по спиране и проверка на водача на лек автомобил, марка „Кадилак“, модел „Ескалейд“, с рег. № ***, като подкупът е извършен от полицейски орган - престъпление по чл.302, т.1, б. „а“, вр. чл. 301, ал.1 от НК, поради което и на основание чл.302, т.1, б. „а“, вр. чл.301, ал.1 от НК, вр. чл.54, ал.1 от НК, му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от ТРИ години, изтърпяването на което, на основание чл.66, ал.1 от НК, е отложено за срок от ТРИ години, считано от влизане на присъдата в сила, както и наказание „глоба“ в размер на 2000.00 лв., а също и наказание лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност за срок от три години, на основание чл.37, ал.1 т.6 от НК.

На основание чл.307а от НК, съдът е присъдил в полза на държавата сумата от 20.00 лева, представляваща равностойността на предмета на престъплението, която следва да бъде заплатена от подсъдимия С. В. С..

2. Х. Д. Г., българин, български гражданин, със средно образование, разведен, неосъждан, пенсионер, ЕГН *****, с адрес: гр.***, ж.к.,***, ул.,***, № **, ет.6, ап.15, за ВИНОВЕН в това, че:

На 24.06.2019 г., в часовия интервал 13:37 часа – 13:57 часа, в град София, в непосредствена близост до кръстовището при Орлов мост, образувано от булевардите „Цариградско шосе“, „Цар Освободител“ и „Евлоги и Христо Георгиеви“, дал дар - парична сума в размер на 20.00 (двадесет) лева на длъжностното лице С. В. С. - *** (младши инспектор) в

група „03“, на сектор „02“, към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, за да не извърши С. действия по служба, нормативно установени в Инструкция № 8121 з-749/20.10.2014 г. - „За реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение“, издадена от министъра на вътрешните работи, обн. ДВ, бр. 90/31.10.2014 г., изм. и доп. бр.104/29.12.2017г. /наричана по-надолу за кратко Инструкцията/, а именно:

за да не докладва в Оперативно-дежурния център на СДВР или в Оперативно-дежурната част на отдел „Пътна полиция“, при СДВР, съгласно разпоредбата на чл.53, ал.1, т.1 от Инструкцията, за констатирано нарушение на чл.6, т.1 от Закона за движение по пътищата „Участниците в движението: т.1 съобразяват своето поведение с пътните знаци....“, извършено от Х.Г. при управление на лек автомобил, марка „Кадилак“, модел „Ескалейд“, с рег. № *** и за да не отрази в писмен документ - ежедневна форма на отчет, съставян/а/ по реда на чл.75, ал.2, т.1, вр. ал.1 от Инструкцията, за осъществяваните действия по спиране и проверка на водача на лек автомобил, марка „Кадилак“, модел „Ескалейд“, с рег. № ***, като подкупът е бил даден на полицейски орган - престъпление по чл.304а, вр. чл.304, ал.1 от НК, поради което на основание чл.304а, вр. чл.304, ал.1 от НК, вр.чл.54, ал.1 от НК, му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от три месеца, изтърпяването на което, на основание чл.66, ал.1 от НК, е отложено за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила, както и наказание „глоба“ в размер на 2000.00 лева.

На основание чл.307а от НК, съдът е присъдил в полза на държавата сумата от 20.00 лева, представляваща равностойността на предмета на престъплението, която следва да бъде заплатена от подсъдимия Х. Д. Г..

На основание чл.190, ал.2 от НПК, Софийски градски съд е осъдил подсъдимите С. В. С. и Х. Д. Г., да заплатят по 10.00 лева ДТ, за служебно издаване на по 2 бр. изпълнителни листа за всеки един от подсъдимите.

Тази присъда е била потвърдена от състав на Софийски апелативен съд с решение № 185/08.06.2021 год. постановено по ВНОХД 199/21 г.

С решение на Върховния касационен съд от 06.04.2022 год. постановено по НД 124/22 год. решението на САС било отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на САС, с конкретни указания за събиране на доказателства.

За изясняване на обстоятелствата по делото и за правилното му решаване, настоящият състав на САС следва да разгледа постъпилите срещу присъдата на СГС въззивни жалби от подсъдимите и техните защитници.

Във въззивната жалба на подсъдимия С. В. С. и писменото допълнително изложение към нея, се навеждат доводи за нейната незаконосъобразност. Неправилното приложение на материалния закон защитникът обяснява с неправилният извод на първоинстанционният съд за наличието на квалифициращия признак по чл.302, ал.1, пр. първо от НК, а именно „лице, което заема отговорно служебно положение“. Според защитника, съдебната практика е очертала границите на квалифициращия белег на престъплението, като приема, че не е достатъчно само да се установи принадлежността на извършителя към определена държавна структура, в случая МВР. Определящи за служебното положение на извършителя на деянието са от една страна кръга от правата и задълженията вменени му с заеманата длъжност и от друга страна, мястото му в служебната йерархия. Видно от длъжностната характеристика на подсъдимия С., той е заемал най-ниската възможна длъжност в съответното подразделение и правата и задълженията му като *** не включвали ръководни и управленски функции. Защитникът е посочил, че следва да бъдат преценени изложените доводи за правилни и да бъде отменена атакуваната присъда и подсъдимият да бъде оправдан.

Във въззивната жалба на подсъдимия Х. Д. Г. се твърди неправилност и незаконосъобразност, нарушение на материалния закон, процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Според защитника, събраните по делото доказателства не установявали по безспорен и категоричен начин извършеното от Г. деяние за което е осъден. Твърди се, че Х.Г. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на чл.304а, вр. чл.304, ал.1 от НК. В заключение моли първоинстанционната присъда да бъде отменена, с постановяване на нова-оправдателна присъда.

На основание чл.328 от НПК след проведено разпоредително заседание делото е насрочено. При разглеждане на делото във въззивната инстанция и с оглед правилното установяване на фактите от значение за конкретния казус и по указание на ВКС на РБ са събрани допълнително и следните доказателства: повторен разпит на св.П.К. и вещото лице А. Г. П..

В СЪДЕБНО ЗАСЕДАНИЕ пред въззивната инстанция и след проведено въззивно съдебно следствие прокурорът от апелативна прокуратура поддържа становище, че присъдата е правилна и следва да бъде потвърдена.

Подсъдимите чрез своите защитници поддържат подробните доводи от писмените жалби и допълнения и молят за оправдателна присъда.

СОФИЙСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като се запозна с всички материали по настоящото наказателно производство, обсъди доказателствата, събрани на досъдебното производство и в хода на съдебно следствие пред първата и настоящата въззивна инстанция и в изпълнение задължителните указания на ВКС, като провери атакуваната присъда по оплакванията на подсъдимите възприема изцяло фактическите и правни изводи на първостепенния съд.

Анализът на цялостния доказателствен материал, както и събраните в хода на съдебното следствие пред САС доказателства, не налагат различни изводи относно фактите, които решаващият съд е приел за установени. Мотивите на присъдата са аналитични и убедителни и позволяват на страните и на контролната инстанция (САС) да проследи начина на формиране на вътрешното убеждение на съда по правно релевантните факти.

По същество релевираните в жалбите на двамата подсъдими доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, са били развити във връзка с този за нарушения на закона и се свеждат до несъгласието на подсъдимите с доказателствената основа на приетите фактически положения, наложили правните изводи на съда относно вината и отговорността им. Въз основа и преценка на доказателствата настоящият състав намира, че без основание подсъдимите са поддържали, че доказателствените източници са били оценявани твърде едностранчиво, като са взети предвид само онези от тях, които ги уличават и не са събрани и проверявани други, опровергаващи тезата на обвинението.

В конкретния казус се касае за голяма като обем и съдържание доказателствена съвкупност, съдържаща множество доказателства, установяващи фактите на отделните престъпни деяния, осъществени от подсъдимите. Решаващият градски съд е изложил съображения за доказателствената основа на всеки отделен, приет за установен от него факт,

както и основанията си, за да отхвърли като защитна развиваната от подсъдимите теза.

При разглеждане на делото пред първата инстанция е бил спазен процесуалният ред и не са били допуснати процесуални нарушения във фазата на досъдебното и съдебно производство при събирането на доказателствата.

В случая безспорно е установено, че не само доказателствените материали приобщени чрез прочитането им, но и останалите събрани и проверени в хода на производство доказателства (пред първата и въззивна инстанции) са могли да послужат за фактическа основа, както на присъдата, така и на въззивния съдебен акт.

Решаващият съд е подложил на задълбочена преценка и анализ събраните доказателствени източници, прецизно са установени всички обстоятелства, значими за правилното решаване на делото- факта на извършване на деянията, авторството, механизма на осъществяването, субективната страна на престъпленията, конкретното своеобразие на обстоятелствата, при които са били извършени. Първостепенният съд е направил и верни правни изводи. Същите се оспорват от упълномощените защитници на подсъдимите, но възраженията са неоснователни и не могат да бъдат възприети от настоящата инстанция. Неоснователни са и твърденията в жалбите, че осъдителната присъда почива на предположения.

Следва да се има предвид принципното становище на настоящия съд, че доказателствените средства следва да бъдат ценени не изолирано едно от друго, а във взаимовръзка и логическа последователност. Правните изводи са изградени върху една последователна верига от факти, позволяваща несъмнени изводи относно авторството и механизма на деянията. Въззивният съд споделя фактическите констатации на първостепенния съд и намира, че авторството на деянията, субективната страна на престъпленията и всички факти и обстоятелства, включени в предмета на доказване по реда на чл.102 от НПК, са доказани извън всякакво съмнение. Правото на съда по вътрешно убеждение да възприема и оценява определени доказателствени средства е суверенно, щом като аналитичната и логическата дейност се основава на всестронно и пълно изследване на обективните обстоятелства по делото.

В конкретния случай, при установяване на фактологията на

деянията, първоинстанционният съд е проверил изчерпателно всички доказателствени материали, оценил ги е правилно и е обосновал крайните си констатации за несъмнено доказани факти, подкрепени от категорични доказателства. Затова не съществуват никакви основания да се внасят корекции и да се преразглежда прецизно изяснената от Софийския градски съд фактология, относно следното:

Подсъдимият С. В. С. е роден на ***г., в град ***, българин, български гражданин, със средно образование, женен, неосъждан, с месторабота - отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на длъжност - „***“, с постоянен адрес - гр. ***, район ***.

Подсъдимият Х. Д. Г. е роден на ***г., в град ***, област ***, българин, български гражданин, със средно специално образование, разведен, неосъждан, пенсионер с постоянен адрес - гр. ***, ж.к. „***“.

Подсъдимият С.С. бил преназначен със заповед 513з-2563 издадена на 22.04.2015г. от директора на СДВР, на длъжност „*** I-ва степен“ в 03-та група „Контрол, регулиране в централната градска част и осигуряване на маршрути“ („КРЦГЧОМ“) на 02-ри сектор „Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ („КРОМ“) към отдел „Пътна полиция“, при СДВР, с наименование на длъжността - „младши инспектор“. Подсъдимият С., с подписването на акт за встъпване в длъжност от 23.04.2015г., започнал от същата дата да изпълнява задълженията на посочената длъжност. Съгласно длъжностна характеристика на заеманата от подсъдимия С. длъжност, основните задължения били свързани с осъществяване на дейност по опазване на обществения ред, осигуряване на безопасността на движението, констатиране на нарушения, регулиране на движението, осигуряване на мероприятия и маршрути и други, при спазване и гарантиране на правата и свободите на гражданите, както и при съобразяване на действащата нормативна уредба, заповедите, инструкциите, методиките и разпорежданията, издадени от ръководния състав на МВР, на СДВР и на отдел „Пътна полиция“ при СДВР. В периода 1998г. - 2015г., като служител на Министерство на вътрешните работи, подсъдимият С.С. бил наказван неколккратно за извършени от него дисциплинарни нарушения.

Към 24.06.2019г. организацията на движението по кръстовището на площад „Орлов мост“ в град София, образувано от пресичането на

булевардите „Цариградско шосе“, „Цар Освободител „ и „Евлоги и Христо Георгиеви“, се осъществявала със светофарни уредби, пътни знаци и маркировка. Контролът по спазването на правилата за движение на това място се осъществявал физически от служители на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, както и технически - чрез система за видеоконтрол и видеонаблюдение, управлявана от служители (оператори) при оперативно-дежурни центрове, разположени в СДВР и в Столична община.

Платната на булевард „Евлоги и Христо Георгиеви“ включвали в себе си по две ленти за движение с посока от Национален стадион „Васил Левски“ към Военна академия „Г. С. Раковски“ и обратно, и били отделени помежду си от река Перловска. В североизточната част на кръстовището на площад „Орлов мост“ пътноинфраструктурна връзка с него имала и улица „Цар Иван Асен II“. Водачите на движещите се пътни превозни средства по тази улица, стигайки до и навлизайки в кръстовището, нямали право да извършват маневра завиване наляво, за да се включат в движението по булевардите "Цариградско шосе" и „Цар Освободител“, като това тяхно ограничение било сигнализирано с поставения пътен знак със задължително предписание „Г1 Движение само направо след знака“.

Към 24.06.2019г. системата за видеонаблюдение в СДВР технически била изградена така, че при наблюдаване в реално време на събитията, случващи се в определен времеви интервал и в обсега на заснемане на някоя от камерите за видеоконтрол, съответният системен оператор чрез зумиране, представляващо увеличаване на мащаба на картината и/или кадрите, можел да разграничи и индивидуализира по общи и частни признаци всички заснети обекти- лица, предмети, вещи.

При последващо прехвърляне на възпроизведения от камерата видеосигнал към записващо устройство или към електронен видео носител, се осъществявал трансформационен процес по компресиране на кадрите - чрез намаляване на техния брой в секунда, което водело до частична загуба на записана информация - в пиксели, контраст, яркост и рязкост. В резултат на по-ниското качество на транслирания видеосигнал към записващите устройства, при неговото последващо визуално изследване, не можело да се индивидуализират по общи и частни признаци някои от фиксираните записани обекти или предмети с по-малки размери.

На 24.06.2019г., за времето от 06.30 часа - до 14.30 часа, подсъдимият С. бил на смяна на пост за регулиране и подпомагане на движението на кръстовището на площад „Орлов мост“. Основното му задължение на поста било свързано с регулиране по електронен път на движението по кръстовището от пулта за управление на светофарните уредби, разположен в нарочно изградена кабина - вишка като при необходимост извършвал и физическо регулиране. При установяване на нарушения от водачи на моторни превозни средства, преминаващи през кръстовището, подсъдимият С. имал задължението, вменено му с разпоредбата на чл.53, ал.1, т.1 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014г., своевременно да докладва за тях по радиовръзка -мобилна радиостанция в отдел „Оперативно- дежурния център“ (ОДЦ) на СДВР, респективно в оперативно- дежурната част (ОДЧ) на отдел „Пътна полиция“ при СДВР. След такъв доклад, съответният дежурен служител в ОДЧ преценил дали да се организира вземането на незабавно административно отношение спрямо нарушителя, чрез изпращане на патрул за пътен контрол на мястото на нарушението (ако нарушителят междувременно е бил спрян за проверка от докладвалия служител) или чрез насочване на патрул по посоката на движение на нарушителя, непосредствено след напускане на мястото на нарушението, ако нарушителят не е бил спрян за проверка от докладвалия служител. Последващо намиране на извършителя на нарушението на правилата за движение, въз основа на постъпил устен или писмен доклад от единичен наряд за пътен контрол (какъвто наряд в случая бил подсъдимия С.), можело да се осъществи и в условията на прилагане на чл. 186, ал.4 от ЗДвП, а именно - чрез последващо изпращане на покана на физическото лице- собственик, или на управителя на юридическото лице- собственик на МПС, за явяване в съответната служба за контрол.

Докато бил на пост за регулиране и подпомагане на движението в района на кръстовището на площад „Орлов мост“, подсъдимият С. нямал право да извършва проверки на водачи на МПС, включително и на водачи- нарушители, тъй като съгласно чл. 62, ал.1 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014г. такива проверки се провеждали задължително най-малко от двама полицейски служители. След приключване на смяната, подсъдимият С. имал и задължението да отчете, като опише резултата от служебната си дейност в нарочна ежедневна форма на отчет, която се съставяла по реда на

чл. 75, ал.2, т.1,вр. ал.1 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014г.

Около 12.30 часа на 24.06.2019 год., подсъдимият С. напуснал кабината за електронно управление на светофарните уредби и застанал на няколко метра в южна посока от кръстовището на площад „Орлов мост“ до оградното съоръжение на булевард „Евлоги и Христо Георгиеви“, в платното за движение с посока от Военна академия „Г. С. Раковски“ - към Национален стадион „Васил Левски“.

В нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал.1 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014г., подсъдимият С. започнал да спира и да проверява водачи, управляващи по-висок клас и по-скъпи автомобили. Действията му били забелязани от свидетелката Н. С. М., която по същото време изпълнявала задълженията си на системен оператор в сектор 05 „Видеонаблюдение“, при отдел „Оперативно-дежурен център“ на СДВР и непосредствено следяла кадрите -изображенията, предавани от насочената в тази зона камера М 0701. Около 13.30 часа, свидетелката М. докладвала за видяното от нея на свидетелката П. М. К., която пряко отговаряла за дейността на системните оператори в сектор 05 на ОДЦ - СДВР.

По принцип видеонаблюдението на камерите се осъществявало според зададен приоритет, а именно -гледане на масови мероприятия или обявени такива, които се случвали с план или без план. В „Оперативно-дежурния център“ на СДВР сектор „Видеонаблюдение“ имали изведени и четири радиостанции, при което чували разговорите между полицаите и дежурната част.

В интервала от 13.37 часа - до 13.57 часа, на 24.06.2019г., визуалното видеонаблюдение в реално време на действията на подсъдимия С. било поето от свидетелката К.. По това време били минали всички делегации, не се извършвала специализирана полицейска проверка или операция, при което било необичайно на платното за движение да има един полицаи, който да спира коли и да прави проверка, а същевременно да не докладва нищо по радиостанцията за предприетите от него действия по спиране на колите и извършване на проверка.

В този момент било извършено нарушение на правилата за движение по чл.6, т. 1 от ЗДвП от страна на подсъдимия Х.Г., който управлявал лек автомобил, марка „Кадилак“, модел „Ескалейд“, с рег. № ***,

навлизайки в кръстовището на площад „Орлов мост“ от улица „Цар Иван Асен II“, след което направил маневра ляв завой по булевард „Евлоги и Христо Георгиеви“, при несъобразяване с наличието на пътен знак „Г1 - „Движение само направо след знака“. Тогава, подсъдимият С., който бил с отличителни знаци на „Пътна полиция“ униформа и фуражка на главата, спрял за проверка управлението от подсъдимия Х.Г. лек автомобил.

Конкретният повод за спиране и проверка на подсъдимия Г. на цитираната дата на 24.06.2019г. и в посочения времеви интервал било описаното по-горе нарушение на правилата за движение по чл.6, т.1 от ЗДвП, за което според действащата тогава административно-наказателната разпоредба на чл. 185 от ЗДвП за такова нарушение се предвиждало наказание - „глоба“ в размер на 20 лева. (за периода 2001год. - 2019год. спрямо подсъдимия Г., в качеството му на правоспособен водач на моторно превозно средство от категориите „В“, „М“ и „АМ“, били издавани множество наказателни постановления и заповеди, с които му били налагани административни наказания и принудителни административни мерки за извършени нарушения на правилата за движение по пътищата).

След като спрял на подадения му от подсъдимия С. сигнал, подсъдимият Г. излязъл от автомобила и се приближил към служителя на МВР - подсъдимият С., който се намирал зад превозното средство. Между двамата подсъдими започнал разговор, при което подсъдимият Г. извадил с лявата си ръка от портфейла, който държал с дясната си ръка, една банкнота с номинал от 20 лева, сгънал я в дланта си и я предал, поставяйки я в лявата ръка на подсъдимия С.. От своя страна полицейският служител - подсъдимият С. приел предадената му от подсъдимия Г. банкнота и я поставил в задния джоб на панталона си. Непосредствено след това подсъдимият Г. се качил обратно в автомобила и потеглил в посока към кръстовището с булевард „Ген. И. Гурко“ без да подаде съобщение -оплакване, заявление или сигнал, пред надлежен орган на власт за поискана му и предадена от него парична сума като подкуп. От своя страна, подсъдимият С. не докладвал в ОДЦ на СДВР и или в ОДЧ на отдел „Пътна полиция“ при СДВР нито за извършеното от подсъдимия Г. нарушение на правилата за движение, нито за извършената проверка на самия Г., като водач на лек автомобил марка „Кадилак“, модел „Ескалейд“, с рег. № ***.

След края на смяната си, подсъдимият С. изготвил ежедневната си форма на отчет по чл. 75, ал.2, т.1, вр. ал.1 от Инструкция № 8121з- 749 от 20.10.2014г. В този отчет, подсъдимият С. не отбелязал и не описал извършените от него действия по спиране и проверка на водача Г..

Междувременно, предаването на банкнотата от 20 лв. от страна на подсъдимия Г. на полицейския служител - подсъдимия С., направено с цел подсъдимия С. да не докладва в ОДЦ за извършеното от подсъдимия Г. пътно нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, както и да не отрази в ежедневната си форма на отчет за извършеното спиране и проверка на водача на МПС - то марка „Кадилак“, модел „Ескалейд“, с рег. № ***, управлявано от подсъдимия Х.Г., било наблюдавано в реално време пряко на монитора в „Оперативно-дежурния център“ на СДВР сектор 05 „Видеонаблюдение“ от свидетелката П.К., тъй като свидетелката Н. М. в този момент била отишла до тоалетната, а началник сектора „Видеонаблюдение“ в Оперативно-дежурния център“ на СДВР - свидетеля М. Д. Т. току що се бил върнал от обяд и се придвижвал към канцеларията. Свидетелката К. се шокирала от наблюдаваното на монитора, тъй като за първи път виждала някой да взима пари. Видяното от свидетелката П.К. на монитора веднага било докладвано устно на прекия ѝ началник свидетеля М. Т..

Свидетелката К. същия ден изготвила и докладна записка за видяното от нея, към която приложила и запис на наблюдаваното на монитора. Записът бил изгледан също така и от свидетелите Н. М. и М. Т..

В хода на ДП е изготвена съдебно видео - техническа и лицево идентификационна експертиза по протокол № 219 (видеофайл с продължителност 20 минути от 13:37 до 13:57), чиито предмет на изследване са действията на заснет полицейски униформен служител, обут с тъмни обувки, облечен с тъмно долнище, със светли кантове, тъмна фланела с къс ръкав, с емблеми на ръкавите, с жълти ленти на същата, върху нея зелен елек, с наличие на бадж с изображение и надпис „TRAFFIC POLICE“ на нивото на гърдите, поставена на лявото рамо радиостанция и наложена фуражка. Видео изображението е заснето през светлата част от денонощието и отразяват пътни платна с преминаващи МПС, като в лявата част на кадрите се наблюдават тревни площи с тротоари, а в дясната част на кадрите се наблюдават парапети до пътното платно, с тротоар и ограждения на

площадка, на която се извършват строителни дейности. От съдържанието на експертизата е установено, че униформеният полицаи престоява на пътното платно, стоящ до парапетите, спира автомобили, подавайки им сигнал с ръка, доближава се до тях, след което продължават движението си, отдалечават се от обсега на заснемащото устройство и спират. По време на извършване на проверката от полицейския служител, се наблюдава зумиране (увеличаване на кадрите), вероятно извършено от оператор, кадрите се приближават и действията на заснетите става по - ясна. Наблюдават се да преминават автомобили и лица.

На 10:27- та минута от началото на записа, спира автомобил с рег. № ***, от който слиза лицето Х. Д. Г. и се среща непосредствено зад автомобила със С. В. С.. Г. е облечен със сива горна дреха, сини дънки, тъмни обувки и тъмни очила поставени на челото. От видеозаписа се установява, че 11 минути и 4 секунди от началото на записа, лицето Х.Г. да държи в дясната си ръка тъмен обект, а с лявата ръка изважда от тъмния обект светъл обект. Свива обекта в дланта си, след което го поставя в лявата ръка на С.С. в 11 минути и 7 секунди от началото на записа. Двете лица се отдалечават като Г. се качва в автомобила, а униформеното лице застава в първоначалното място до парапета. Времетраенето на вербалния и физически контакт между заснетите на записа лица е 15 секунди от 10:54 минути, до 11:09 минути от началото на записа.

Поради голямата отдалеченост на камерата, при увеличение на кадрите се получава пикселизация и не може да се индивидуализират голяма част от общите и частни признаци и не е възможно да се определи предмета който си предават/приемат лицата.

Съгласно съдебно - техническата експертиза, изготвена по протокол № 30 се установява, че има разлика между качеството (контраста, резолюцията, яркостта) на картината, възпроизвеждана в реално време от заснемащите устройства на сектор „Видеонаблюдение“, отдел „ОДЦ“ на СДВР и картината, възпроизвеждана от харддисковото записващо устройство, с което разполага отдел „ОДЦ“ на СДВР. Разликата е следствие на параметър на видеосигнала на видеозаписа, който в реално време се възпроизвежда с 25 fps, а при преглед на запис от системата за видеонаблюдение се възпроизвежда с 6,25 fps. Вещото лице е уточнило, че е напълно допустимо в ситуация на

заснемане на динамични лица, предмети или обекти със средствата за видеонаблюдение, с които разполага отдел „ОДЦ“ на СДВР, да съществува разлика в контраста (резолюцията, яркостта) на наблюдавана в реално време ситуация с определени лица, обекти или предмети и идентичната ситуация с участието на същите тези лица, обекти или предмети, възпроизведена обаче чрез записващото хардисково устройство. Основната разлика е контраста и яркостта. Възможно е индивидуализиране на общите и на частните признаци на предадения предмет между заснетите лица-субекти в ситуацията, описана в т.10 на Протокол № 219 от 26.11.2019 г. на извършената видео техническа и лицево-идентификационна експертиза, ако тази ситуация е била наблюдавана в реално време в служебно помещение на отдел „ОДЦ“ на СДВР. Тук е мястото да се посочи, че описаното по-горе се потвърждава изцяло и при разпита на експерта пред настоящия състав(вж. л.35-л.37 от протокол от 31.05.2022 год.),който подробно е отговорил на всички поставени въпроси, изяснил е и стъпките на процеса компресиране и конвертиране и разликите между тях, посочил е причините за намаляване на качеството и в детайлите, липсата на промяна във времетраенето, като компресирането на картинното възпроизвеждане в реално време, което е било наблюдавано от св.К. ,като моменти в записа е възпроизведено, но се характеризира с намаляване на качеството. От заключението на съдебно - техническата експертиза, изготвена по протокол № 28, е установено, че за времето от 13.00 часа до 14.00 часа на 24.06.2019г. няма подавани сигнали през радиоканала, използван от отдел „Пътна полиция“ при СДВР за санкциониране на водача на лек автомобил с per. №***.

Съгласно съдебно - техническата експертиза, изготвена по протокол № 29, за времето от 06.30 часа до 13.00 часа на 24.06.2019 год. няма подавани сигнали от С. В. С. - мл.инспектор в 03 група на 02 сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР през радиоканала, използван от отдел „Пътна полиция“ при СДВР за санкциониране на водачи и на леки автомобили.

За да приеме описаната по-горе фактическа обстановка, съдът е събрал голям като обем доказателства и доказателствени средства ,които подробно е обсъдил и прецизно е посочил: показанията на свидетелите П. М. К. вкл. и приобщените от ДП по реда на чл.281, ал.5 от НПК, Н. С. М., М. Д. Т. и Т. К. М., заключенията на изготвените съдебно видео - техническа и лицево - идентификационна по протокол № 219, съдебно видео - техническа и

лицево - идентификационна по протокол № 2 и съдебно - технически експертизи по протокол №№ 28,29 и 30, както и на останалите писмени доказателства по делото, измежду които- копие на график за работа на служителите от 03-та група“КРЦГЧ и ОМ“; копие на Инструкция № 81213-749 от 20.10.2014г. - за реда и организация за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение (без последващи изменения, обнародвани в ДВ; копие на заповед за утвърждаване на организационно-технологични правила за работа с автоматизирана информационна система „Видеозаснемане на пътен контрол“, заедно с копие на самите правила; копие на заповед № 51 Зз - 1902) 06.03.2019г. на директор на СДВР за определяне на длъжностни лица - администратори и оператори с пряк достъп за работа до АИС „Видеонаблюдение“, изградени в сгради на СДВР; справка с рег. № 4332р-49711 от 12.12.2019г., изготвена от в.п.д. началник на отдел „Пътна полиция“ при СДВР; копие на заповед № 513з-2563 / 22.04.2015г., издадена от директор на СДВР за преназначаване на държавни служители в СДВР; копие акт за встъпване в длъжност на подсъдимия С.С. от дата 23.04.2015г.; копие на протокол от дата 26.06.2015г. за запознаване със специфична длъжностна характеристика, заедно с копие на самата характеристика; копие на протокол от дата 07.12.2016г., удостоверяващ запознаване на подсъдимия С. с подзаконови нормативни актове и заповеди, уреждащи включително реда и организацията за осъществяване на дейности по контрол на пътното движение; копие на заповед № 4331з- 663, издадена на 22.08.2019г. от в.п.д. началник на отдел „Пътна полиция“ при СДВР за налагане на дисциплинарно наказание на подсъдимия С.; справка за наложени дисциплинарни наказания на подсъдимия С., като служител на МВР; копия на материали от извършена дисциплинарна проверка срещу подсъдимия С.; писмо с изх. № СОА20-ДИ11-64/1/ от 16.01.2020год. по описа на Столична община, заедно с копие на проект за разположена светофарна уредба и организация на движението с пътни знаци на кръстовището, образувано от булевардите „Цариградско шосе“, „Евлоги и Христо Георгиеви“ и „Цар Освободител“ (Орлов мост); справка-картон на подсъдимия Г. като водач на МПС, свидетелства за съдимост.

В мотивите си решаващият градски съд е изложил пространни съображения относно доказаността на обвинението, при което подробно е анализирал всички събрани доказателства. Според настоящия състав не

съществуват основания, изводими от материалите по делото, да не може да бъде възприета аналитичната дейност на СГС, поради което и тезата на защитата за неправилно приложение на материалния закон се приема за неоснователна.

Не могат да бъдат възприети оплакванията на защитата, че в хода на наказателното производство първият съд е ползвал негодни доказателствени материали. Възраженията на защитата са били поставени и пред първата инстанция, били са разгледани и според разбирането на настоящия състав са получили правилно разрешение в изготвените мотиви.

Въз основа на събраните доказателства съдът намира, че възведеното по отношение на подсъдимите обвинение е съставомерно, по предложената с обвинителния акт квалификация, поддържана в съдебно заседание от представителя на апелативна прокуратура.

Основното възражение на жалбоподателите и защитата им е, че съдът е дал неправилна оценка на показанията на св.К., които са основен източник на доказателства против подсъдимите. Вярно е, че в конкретния случай тя има особено и важно положение в процеса, но липсват основания, въз основа на които да се приеме, че тя е действала недобросъвестно, тенденциозно и необективно. От друга страна и обясненията на подсъдимите, са както източник на доказателства, така и средство на защита, упражняването на което не води до задължение те да имат поведение, съдействащо за разкриване на обективната истина. Изложеното обаче, не е основание за безкритично отхвърляне, както на обясненията на подсъдимите, така и на показанията на свидетелката. В случай като този, съдът е задължен да подложи на внимателна и прецизна оценка тези доказателствени средства в контекста на останалите доказателствени материали и на собствената им безпротиворечивост и обективност. Именно с оглед на тези критерии Софийският градски съд правилно е отдал дължимата доказателствена стойност на показанията на св.К., а обясненията на подсъдимите е отхвърлил като защитна версия, несъдържаща истинни обстоятелства.

При извършения обстоен анализ на източниците на доказателства и въз основа на доказателствата, проверени и събрани по време на въззивното съдебно следствие в изпълнение указанията на ВКС, Софийският Апелативен съд се солидаризира напълно с изводите на първоинстанционния съд.

В разглеждания случай показанията на св.К. по своето съдържание и пълнота притежават необходимата процесуална годност, за да обосноват осъдителните изводи на съда. Същите се отличават със своята максимална точност, въпреки изминалия период от време, пълнота, обективност и убедителност. От друга страна по делото липсват каквито и да са обективно доказани обстоятелства, които да накърняват достоверността и добросъвестността на тези показания. И при допълнителния и разпит пред настоящият състав, показанията на тази свидетелка са напълно еднопосочни и логични относно всички значими и релевантни за правилното установяване на фактическата обстановка обстоятелства, подробно изясняващи действията по спирането на управлявания от подсъдимия Г. лек автомобил марка „Кадилак“, модел „Ескалейд“, с рег. № *** от страна на подсъдимия С., излизането на шофьора и неговото приближаване до полицейския служител, както и впоследствие извършените действия от страна на водача на лекия автомобил, който е извадил от портмонето си една банкнота от 20 лв., сгънал я е в ръката си, след което я е предал на полицейския служител, поставяйки я в ръката му. Било е конкретизирано и последващото поведение на подсъдимия, който я е взел, прибирайки я, след като водача на автомобила се е качил и е потеглил с автомобила. Ирелевантно е, къде и в кой джоб е прибрал банкнотата подсъдимия С., тъй като за довършеността на престъплението е достатъчно дееца да е приел облагата, която не му следва, с оглед на което несъстоятелни са доводите на защитата на подс. С. в тази връзка.

При наличието на категоричните и последователни твърдения на св.К. за обстоятелствата, при които лично е възприела спирането на автомобила на подс. Г. от подс.С., кога и как подс. Г. е предал банкнота от 20 лв. на подс.С., от къде е извадена банкнотата, начина и механизма на предаване и получаване на парите, техните възражения, че не били предадени пари, а визитка, отхвърлянето на нейните показания би означавало недопустимо изопачаване на доказателствения материал. В случая не може да се игнорира и факта, че показанията на св.К. са стабилно подкрепени от показанията на свидетелите Т., М., М. и приложените налични по делото две съдебно видео - технически и лицево - идентификационни и три съдебно технически експертизи. Показанията на св.Т., М. и М. макар и косвено доказателство касателно достоверността на показанията на св. К. подробно и надлежно са били обсъдени от първоинстанционния съд. В тази връзка в мотивите си първоинстанционният съд е изложил убедителни аргументи относно осъществяването от подсъдимите деяния –подс.С. за получаване на подкуп, а подс.Г. за даване на подкуп. Тук е мястото да се анализират показанията на свидетеля М., от които се установяват обстоятелствата относно факта, че на инкриминираната дата подсъдимият С. е работил на поста на Орлов мост, при което е следвало да регулира движението с пулта за управление, който се намирал в кабината. Свидетелят е пояснил, че съобразно Инструкцията № 8121з-749 от 20.10.2014г., с която подсъдимият С. е бил наясно, след като е работел сам, не е имал право да спира автомобили, а при констатирано нарушение е следвало да докладва по радиоефира или да изготви докладна записка, като за съответния ден няма изготвена от подсъдимия С. докладна записка за спрени от него автомобили за пътни нарушения. В този смисъл,

показанията на свидетеля М. се потвърждават изцяло, както от отчетната форма на подсъдимия С. за деня, така и от изложеното от свидетелката К. и писмените доказателства по делото. Затова и не са основателни и доводите на защитата за това, че показанията на св.К. са противоречиви, поради което не следва да бъдат кредитирани.

В принципен план, способността на всеки свидетел да запаметява и възпроизвежда факти от действителността е строго индивидуална и зависи от различни фактори – възраст, наблюдателност, специфична способност за точно възпроизвеждане, интелектуални възможности, добросъвестност и др. Значението на тези фактори за достоверността на свидетелските показания се преценяват не абстрактно, а винаги конкретно, с оглед индивидуалните особености на всеки случай и то само на базата на обективно съществуващи доказателства. По делото отново следва да се подчертае, че липсват доказателства за липса на добросъвестност у св.К.. Показанията ѝ по отношение на главния факт на доказване са еднопосочни, последователни и кореспондират с останалите доказателствени средства, касаещи инкриминираните деяния, поради което няма основания те да не бъдат кредитирани. Във връзка с възраженията на защитата на подсъдимия С. относно продължителността на осъществения вербален и физически контакт между двамата подсъдими, следва да бъде подчертано, че и при проведения допълнителен разпит на вещото лице А. Г. П., няма промяна в заключението и изводите му. Потвърдено е, че поради компресирането, една четвърт от кадрите липсват на видеозаписа (записът е на 6 кадъра в секунда, а в реално време се наблюдават 24 кадъра в секунда), което автоматично се отразява, не само на контраста и яркостта на записа, но и на времетраенето на осъществения в реалност контакт между двамата подсъдими. Ето защо, не е необходимо същите да са разполагали със специални способности, за да уточнят помежду си повода за спирането и кой какво е получил, респ.дал, както поддържа защитата. Не се споделя и довода, че подсъдимият С. не бил възприел нарушението, тъй като видно от снимки №№ 3-7 от протокол № 219 за извършена видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза и снимки №№ 17- 23 от протокол №2 за извършена видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза, от местоположението на подсъдимия на платното за движение има перфектна видимост към кръстовището, където се пресичат локалното на пл.„Орлов мост“, бул. „Цариградско шосе“ и бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“ в участъка, по който се е движил подсъдимия

Г.. Софийският градски съд обстойно е обсъдил възраженията на защитата в тази насока и е дал аргументиран отговор, с който настоящият състав напълно се съгласява и няма какво ново да добави.

Въз основа на събраните и посочени по-горе доказателства и настоящият състав намира, че от правна страна обосновано е прието, че подсъдимият С. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 302, т.1, б. „а“ вр. чл.301, ал.1 от НК, а подсъдимият Г. състава по чл. 304 а, вр. чл.304, ал.1 НК.

За подсъдимия С.: Деянието се субсумира по чл.302, т.1, б.„а“, вр.чл.301, ал.1 от НК. Съдът е изяснил длъжностното качество на подсъдимия, знанието му на Инstrukция № 8121з-749 (20.10.2014г. - „За реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение“, издадена от Министъра на вътрешните работи, обн. ДВ, бр. 90) 31.10.2014г., изм. и доп. бр. 104/ 29.12.2017г.), задължението му да докладва в Оперативно-дежурния център на СДВР или в Оперативно- дежурната част на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, съгласно разпоредбата на чл. 53, ал.1, т.1 от Инstrukцията за констатирано нарушение на чл.6, т.1 от Закона за движение по пътищата, както и задължението му да отрази в писмен документ -ежедневна форма на отчет, съставян по реда на чл.75, ал.2, т.1, вр. ал.1 от Инstrukцията, за осъществяваните действия по спиране и проверка на водача на лек автомобил, марка „Кадилак“, модел „Ескалейд“, с рег. № ***. Неоснователни са възраженията, касаещи правната квалификация на деянието на подс. С., доколкото последният заема длъжността - *** (младши инспектор) в група „03“ на сектор „02“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР - полицейски орган.

Неправилно защитата е посочила, че деянието е несъставомерно по посочената квалификация. В разпоредбата на чл. 302, т.1 от НК подробно са изброени възможните субекти по този квалифициран състав и полицейският орган е един от възможните субекти на този вид престъпление, като никъде в закона не е поставено изискването, това лице да заема и отговорно служебно положение. Следва да се подчертае и че в обвинителния акт, няма обвинение за това подкупът да е извършен или да е даден на лице заемащо отговорно служебно положение, а точно обратното: прокурорът е възвел обвинението съобразно организационната структура на МВР и служебната позиция, която подс.С. е заемал, поради което и квалификациите по чл.302, т.1 и на чл. 304а от НК, са обосновани, доколкото подкупът е бил даден на и приет от полицейски орган. В този смисъл правилно подсъдимият С. е бил признат за виновен и осъден по посочената квалификация.

От обективна страна е налице получаване на подкуп, изразяващ се в противозаконно приемане от длъжностно лице на парична облага, която е приета, за да не изпълни действие в интерес на даващия подкупа, което то е било длъжно да извърши в изпълнение на своите задължения, и този подкуп е приет като лично възнаграждение. Подсъдимият С. е съзнавал, че получава дар, изразен в парична облага, който не му се следва и не му се полага, за да не извърши действия по служба- с цел да получи този дар, поради което престъплението е извършено при пряк умисъл. Налице е взаимна връзка между получаването на паричната облага и неизвършването на действия по

служба. Престъплението е осъществено, както от обективна, така и от субективна страна.

Посъдимият Г. е осъществил от обективна и субективна страна състава на чл.304 а, вр.чл.304, ал.1 от НК. Той е съзнавал, че дава дар на длъжностно лице, който не му се следва, за да не извърши действия по служба (да не докладва в Оперативно-дежурния център на СДВР или в Оперативно-дежурната част на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, съгласно разпоредбата на чл.53, ал.1, т.1 от Инструкцията, за констатирано нарушение на чл.6, т.1 от Закона за движение по пътищата и да не отрази в писмен документ - ежедневна форма на отчет, съставяна по реда на чл.75, ал.2, т. 1, вр. ал. 1 от Инструкцията за осъществяване на действията по спиране и проверка на водача на лек автомобил, марка „Кадилак“, модел „Ескалейд“, с рег. № ***). В принципен план подкупа е двустранна сделка с користна цел и е във връзка със службата на длъжностното лице.

По отношение на наказанията. Задълбочената преценка на всички обстоятелства, имащи относимост към индивидуализацията на санкцията на подсъдимите налага извода, че определеното от Софийския градски съд при условията на чл.54 от НК, наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години, изтърпяването на което, на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за срок от три години, както и кумулативно предвидените наказания „глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност, за срок от три години, на основание чл.37, ал.1, т.6 от НПК, за подсъдимия С.С. и наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ месеца, изтърпяването на което, на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за срок от три години, както и кумулативно предвидените наказания „глоба“ в размер на 2000 лева – за подсъдимия Х.Г. не са прекомерно завишени и явно несправедливи. Индивидуализацията на наказанията и на двамата подсъдими е съобразена със законоустановените правила в нормата на чл.54 от НК, както и с визираните в чл.36 от НК цели. Размерът на наложените наказания е убедително мотивиран от Софийския градски съд. Няма нарушение на правилата за индивидуализация и същите. Всички релевантни обстоятелства са били обсъдени и прецизно посочени. Всички установени по делото обстоятелства за личността на подсъдимите и за обществената опасност на деянията са обсъдени и правилно оценени. Всички доказани и приети по делото обстоятелства, относно реализацията на самите престъпления, не са

разгледани изолирано от обществената опасност на дейците и само в аспекта на обществената опасност на деянията, като същите са определени в справедлив размер с приложение разпоредбата на чл.66, ал.1 от НК. Гореизложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че не са налице основания за корекция в определените размери на наказанията.

Настоящият състав установи, че решаващият съд е пропуснал да се произнесе по направените по делото разноски, което следва да направи с определение по реда на чл. 306, ал.1 от НПК.

В хода на въззивното съдебно следствие пред САС, са направени разходи в размер на 70.00 лева, за повторен разпит на вещо лице, които следва, на основание чл.189, ал.3 от НПК, да бъдат възложени в тежест на подсъдимите С. и Г., както и по 5.00 лева държавна такса, за служебно издаване на изпълнителни листи, на основание чл.190, ал.2 от НПК, в случай, че възложените им разноски не бъдат заплатени доброволно.

В заключение, при извършената служебна проверка, не са констатирани основания за изменение или отмяна на постановената присъда, поради което и на основание чл.338 от НПК Софийският Апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260018 от 05.10.2020год., постановена по НОХД № 1432/2020 год. на Софийския градски съд, НО, 13-ти състав.

ОСЪЖДА, на основание чл.189, ал.3 от НПК, подсъдимите С. В. С. с ЕГН ***** и Х. Д. Г. с ЕГН *****, солидарно да заплатят по сметката на САС, сумата от 70.00 лева.

ОСЪЖДА подсъдимите С. В. С. с ЕГН *****, и Х. Д. Г. с ЕГН *****, на основание чл.190, ал.2 от НПК, да заплатят по 5.00 лева държавна такса за служебно издаване на изпълнителни листи.

Решението може да се обжалва пред ВКС на РБ в 15 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____